Rok V Nr 4

Poznań, 15 lutego 1947

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: POZNAŃ, UL. LIMANOWSKIEGO 11

KONTO P. K. O. nr V-945

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 240
kwartalnie . . „ 60
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Do Obywateli Posłów
Sejmu Ustawodawczego

Powołani z woli narodu do spełnienia szczytnego posłannictwa w odbudowie, zagospodarowaniu i rządzeniu wolnej, odrodzonej Ojczyzny, do projektowania i uchwalania ustaw normujących życie społeczne, do ugruntowania prawa i praworządności podeptanych przez bestialskiego okupanta, — będziecie musieli Obywatele Posłowie zająć się między innymi **także zagadnieniem wynagradzania pracowników państwowych zwłaszcza, że pracownicy prywatni mając prawo wybrania sobie pracodawców, sami regulują swoje uposażenia umowami prywatnymi. Jest zupełnie jasnym, że tylko należycie opłacany pracownik nie zaprzątnięty troską o codzienny byt swój i swojej rodziny, o przyszłość na wypadek niezdolności do pracy, o zabezpieczenie rodziny, może dobrze spełniać swoje obowiązki.**

Największą bolączką społeczną jest sprawa emerytur i emerytów w Polsce.

Formalnie kwestię zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych reguluje w Polsce ustawa z dnia 11 grudnia 1923 Dz. U. R. P. nr 6 z roku 1924 poz. 46. Powtarzamy: formalnie, ponieważ polskie ustawodawstwo emerytalne jest jeszcze ciągle w stanie płynnym. — Ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. była już 15 razy nowelizowana, ale ustawiczne zmiany są dalej w toku. — Od czasu do czasu za czasów „Sanacji" pojawiły się w Dzienniku Ustaw jednolite teksty ustawy emerytalnej z uwzględnieniem dotychczasowych zmian, ale ile razy równowaga budżetu znajdowała się w niebezpieczeństwie, tak się zawsze składało, że pierwszą ofiarą restrykcji budżetowych padali emeryci państwowi. Doszło do tego, że emerytury państwowe spadły do połowy. Już przed wybuchem wojny zaistniał silny konflikt społeczeństwa z sferami rządzącymi na tle ustawicznego redukowania emerytur nie wystarczających na najskromniejsze utrzymanie. Stan ten przetrwał do dzisiaj. Zredukowane emerytury, nie wystarczające do życia przed wojną, trzymają się na tym samym poziomie, **przeciętnie około 200 zł miesięcznie,** pomimo iż wartość pieniądza w stosunku do wartości przedwojennej spadła najmniej o 200%. — Rząd Jedności Narodowej uznał konieczność zaradzenia złemu przez wydanie nowej ustawy emerytalnej, a do czasu jej uchwalenia przez wybrać się mający Sejm Ustawodawczy przyznał dodatek przejściowy wynoszący u emerytów 1000 zł zaś u wdów maksymalnie 800 zł miesięcznie. — Ten dodatek razem z emeryturą nie stanowi minimum egzystencji ludzkiej nawet dla jednej osoby, nie mówiąc nawet o rodzinie złożonej najczęściej z czterech i więcej osób. Projektowana ustawa jest obecnie przedmiotem rozpatrywań międzyministerialnych i musi wypłynąć przed Sejm. Ponieważ oprócz stawek uposażeniowych zawiera ona cały szereg bardzo ważnych postanowień zasadniczych, jest rzeczą konieczną, by sfery zainteresowane a w pierwszym rzędzie Związki Emerytów Państwowych miały możność wypowiedzenia się odnośnie tych postanowień przed debatami sejmowymi.

W imieniu Polskich Zrzeszeń Emerytalnych prosimy Obywateli Posłów o zainteresowanie się problemem emerytalnym, o przyspieszenia debat ministerialnych nad nową ustawą emerytalną a do czasu jej uchwalenia o zobowiązanie Ob. Ministra Skarbu do ścisłego wykonywania art. 6 obowiązującej obecnie ustawy emerytalnej.

Stała Delegacja Polskich Zrzeszeń Emerytalnych

Jak wdowy i sieroty starać się winny o emerytury

Na liczne życzenia podajemy treść przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 w sprawie wykonania ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. odnoszących się do przyznania i wymiaru pencyj wdowich i sierocych

§ 78 (1) Przyznanie i wymiar pensyj wdowich i sierocych następuje jedynie w razie wniesienia podania przez interesowaną osobę (art. 70 ust. 2).

(2) Wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych, zmarłych w czynnej służbie lub przed uprawomocnieniem się wymiaru emerytury zmarłego (§ 51 ust. 3) z wyjątkiem wdów i sierot po zmarłych w stanie nieczynnym zawodowych wojskowych, — wnoszą podania o przyznanie pensji wdowiej lub sierocej do władzy (dowództwa formacji, oddziału, zakładu, urzędu wojskowego, w której zmarły ostatnio pełnił służbę.

(3) Wdowy i sieroty po funksjonariuszach państwowych zmarłych po uprawomocnieniu się wymiaru emerytury zmarłego (§ 51 ust. (4) wnoszą podania do władzy, która wypłacała lub miała wypłacać uposażenie emerytalne zmarłemu emerytowi, wdowy zaś i sieroty po zawodowych wojskowych, zmarłych w stanie nieczynnym lub w stanie spoczynku po uprawomocnieniu się wymiarów emerytury do Ministerstwa Spraw Wojskowych, jeżeli zmarły był oficerem, a do dowódcy właściwego okręgu korpusu (Szefa kierownictwa marynarki wojennej, Dowódcy korpusu Ochrony Pogranicza), jeżeli był podoficerem.

(4) W podaniu należy wskazać miejsce zamieszkania wszystkich osób, którym ma być przyznane zaopatrzenie emerytalne.

§ 78 (1) **Do podania należy dołączyć:**

a) metrykę śmierci męża (ojca);

b) przy ubieganiu się o pensję wdowią — metrykę ślubu, a przy ubieganiu się o pensje sieroce — metryki urodzeń dzieci, którym mają być przyznane pensje sieroce;

c) poświadczenie zamieszkania wszystkich osób, którym ma być przyznane zaopatrzenie;

d) oświadczenie interesowanych osób o tym, czy i jakie zaopatrzenie otrzymują ze Skarbu Państwa;

d) oświadczenie interesowanych osób, że nie wstąpiły do klasztoru;

f) przy ubieganiu się o pensję wdowią — oświadczenie wdowy o tym, że małżeństwo jej ze zmarłym nie zostało sądownie rozłączone, w razie zaś sądowego rozłączenia tego małżeństwa — wypis prawomocnego wyroku sądowego lub zaświadczenie sądu, stwierdzające obowiązek zmarłego alimentowania żony;

g) przy ubieganiu się o pensję sierocą — oświadczenie interesowanych osób o tym, czy i jakie zajmuje sierota stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, do którego jest przywiązane stałe uposażenie, oraz ewentualnie, że sierota nie zawarła związku małżeńskiego;

h) przy ubieganiu się o pensję dla sieroty, która ukończyła 18 lat (art. 72 ust. 2) — zaświadczenie właściwego zakładu naukowego, stwierdzające odbywanie studiów;

(2) Jeżeli wdowa ubiega się również o pensje sieroce dla swych dzieci, do podania powinno być dołączone oświadczenie wdowy, że sieroty, o których pensje się ubiega, pozostają pod jej opieką z samego prawa i że opieka ta nie została jej odjęta, nadto, jeżeli są dzieci powyżej lat 15 (w b. zaborze rosyjskim) lub 18 (w b. zaborach austriackim i niemieckim), — że żadne z nich nie zostało usamowolnione (upełnoletnione).

(3) W razie odjęcia wdowie opieki z samego prawa i ustanowienia jej następnie w charakterze opiekunki przez właściwy organ opiekuńczy, do podania winien być dołączony uwierzytelniony odpis aktu ustanowienia (upełnoletnienia) dziecka oraz w wypadku, gdy wdowa ubiega się o pensję sierocą dla dziecka pełnoletniego, — pełnomocnictwo dziecka. Pełnomocnictwo do ubiegania się o pensję sierocą powinno być dane na piśmie, przy czym jednak nie jest wymagane uwierzytelnienie.

(4) Przepisy powyższe stosuie się odpowiednio, gdy ojciec ubiega się o pensję dla dziecka na mocy art. 63 ustawy. —

Wdowa musi zatem przedłożyć w pierwszym rzędzie,

1. metrykę śmierci męża,
2. metrykę ślubu,
3. metryki dzieci i zaświadczenie że uczęszczają do szkół o ile ukończyły lat 18,
4. dowód lojalności w czasie okupacji,
5. dowód stwierdzający miejsce zamieszkania
6. oświadczenie iż nie wyszła zamąż i nie wstąpiła do klasztoru,
7. dowód ostatnio pobieranego przez męża uposażenia.

Na wypadek zaginięcia podczas działań wojennych i w czasie okupacji dokumentów osobistych uzasadniających uprawnienia emerytalne, wydało Ministerstwo Skarbu na skutek naszego memoriału następujące zarządzenie:

Brak dokumentów, dających podstawę do wymiaru emerytury, spowodowany wypadkami wojennymi, zastąpiony być może dowodem ze świadków, przy czym należy mieć na uwadze, że:

1. świadkowie w ilości najmniej dwóch muszą być osobiście wiarogodni,

2. zeznania tych świadków muszą być własnoręcznie pisane i mają podać, skąd znane im są okoliczności, które poświadczają,

3. w zeznaniach powinni podać, od jakiego terminu uposażenie emerytalne zostało przyznane, ile lat służby miał dany osobnik i ile lat pracy zaliczono do wysługi emerytalnej, jaką grupę i ewentualnie szczebel przyjęto za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego (ostatnie pobory w służbie czynnej).

4. podpisy świadków muszą być sądownie, notarialnie, lub przez urząd państwowy uwierzytelnione,

5. przy podpisach świadków muszą być podane dokładne adresy świadków, ich data urodzenia i zawód.

EMERYCI UWAGA!

W numerze 2-gim „Emerytą" z dnia 15 stycznia b. r. w artykule pt. **„Państwowy Zakład Emerytalny"**, wyraziliśmy w punkcie 5 zapatrywanie, że celem zabezpieczenia pretensji z tytułu przedwojennych zobowiązań Skarbu Państwa, wynoszących 150 milionów złotych przedwojennej wartości, powinien Państwowy Zakład Emerytalny otrzymać od Państwa ekwiwalent w postaci przekazania mu odpowiedniej ilości poniemieckich, miejskich, czynszowych nieruchomości i że emeryci państwowi mogą zająć się wyszukaniem odpowiednich obiektów na ich terenach a nawet ich administracją. —

W związku z powyższym otrzymaliśmy następujące pismo:

Państwowy Zakład Emerytalny
Nr V/3 192/Dz 47

Warszawa, dnia 31 stycznia 1947

Do
Stałej Delegacji Polskich Zrzeszeń Emerytalnych
Poznań, ul. Limanowskiego 11

Proszę uprzejmie o ustalenie przy pomocy członków Zrzeszeń Emerytalnych, zamieszkałych na Ziemiach Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska, czy i jakie nieruchomości, stanowiące własność Państwa, nadawałyby się do uznania za potrzebne dla celów administracji państwowej zgodnie z art. 2 pkt. 5 dekretu z dnia 6. XII. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 71/46 poz. 389) o przekazaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska, specjalnie w tym celu, ażeby nieruchomości te można było przekazać Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu, jako majątek mający stanowić zabezpieczenie rezerw na wypłatę zaopatrzeń emerytalnych.

Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu chodziłoby przede wszystkim o łatwiejsze do administrowania zwarte bloki domów czynszowych w większych ośrodkach miejskich, zawierające możliwie jak najwięcej lokali użytkowych (sklepowych) i uszkodzonych co najmniej w 20%, najwyżej zaś w 30%.

Zakład będzie dążył do posiadania potrzebnych pieniędzy na remonty i zabezpieczenie domów uszkodzonych, co umożliwi uzyskanie wysoce rentownych nieruchomości, a to z tego powodu, że nieruchomości doprowadzone do stanu używalności przez gruntowną naprawę budynków nie podlegają ograniczeniom, przewidzianym w przepisach o gospodarce lokalami i w przepisach o wysokości komornego.

Powyższa prośba odnosi się również do nieruchomości miejskich, znajdujących się na terenie Państwa Polskiego poza obszarem Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska, które przeszły lub przejdą na własność Państwa jako majątek opuszczony i poniemiecki.

Wiktor Kościński, Dyrektor naczelny.

Szanowni Czytelnicy! Emeryci!

Otwiera się dla Was pole do uczciwego zarobkowania. — Wiemy, że niemal w każdym mieście w kraju i na Ziemiach Odzyskanych, na Wybrzeżu i w miejscowościach kuracyjnych znajdują się poniemieckie domy. Zajmijcie się ich oglądnięciem sporządźcie stosowne opisy wyglądu zewnętrznego, położenia, przypuszczalnej wartości i użyteczności, sprawdźcie w Hipotece wzgl. w Urzędzie Katastralnym czyją własność odnośna nieruchomość stanowi i przedłóżcie wyniki Redakcji „Emeryta" możliwie najprędzej. — W ten sposób zabezpieczycie nienaruszalność funduszów emerytlnych i stabilizację emerytur a na wypadek przyznania odnośnego obiektu Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu zapewnicie sobie zarobek płynący z administracji domu.

Za Stałą Delegację Polskich Zrzeszeń Emerytalnych
Zygmunt Gizella

W celu orientacji

(Ciąg dalszy)

Dekret z dnia 12 czerwca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 28/46).

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) wprowadza się zmiany następujące:

1. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

Art. 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Prosimy o zasilenie funduszu prasowego „EMERYTA"

Grupa uposażenia	Kwota uposaż. mies. w zł	Grupa uposażenia	Kwota uposaż mies. w zł
I	3.900	VII	1.750
II	3.080	VIII	1.630
III	2.760	IX	1.520
IV	2.340	X	1.370
V	2.030	XI	1.280
VI	1.825	XII	1.200

2. Po art. 5 dodaje się nowy artykuł 5 a w brzmieniu następującym:

Art. 5 a. Funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo do dodatku rodzinnego, którego wysokość oraz warunki pobierania określi rozporządzenie Rady Ministrów".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. P. Nr 16 poz. 88) zmieniony dekretem z 24 maja 1945 (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 137) oraz z dnia 6 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 267)

Podpisy

Dekret z dnia 19 sierpnia 1946 o zmianie dekretu z dnia 14 lutego 1946 o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. nr. 7, poz. 59).

W dekrecie z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. nr. 7 poz. 59 wprowadza się następujące zmiany

1. W art. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Wojskowy może jednak za specjalne czynności, nie związane ściśle z zajmowanym stanowiskiem (funkcją), otrzymywać dodatkowo wynagrodzenie, którego wysokość ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

2. Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Uposażenie zasadnicze wojskowych zawodowych oznacza się w złotych według następujących stawek miesięcznych w zależności od posiadanego stopnia służbowego:

3. Art. 6 ust. I -szy otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Wojskowi zawodowi pełniący czynną służbę, otrzymują dodatek funkcyjny w zależności od zajmowanego stanowiska, bez względu na posiadany stopień wojskowy według następujących kategorii i w następującej wysokości:

Stopień służbowy	Wysokość uposażenia mies. zasada. zł.
Marszałek Polski	10.000
Generał Broni (Admirał)	5.600
Generał Dywizji (Wiceadmirał)	4.800
Generał Brygady (Kontradm.)	4.000
Pułkownik lub równorzędny	3.500
Podpułkownik	3.000
Major	2.500
Kapitan	2.200
Porucznik	1.900
Podporucznik	1.700
Chorąży	1.600
St. sierżant	1.300
Plutonowy	900
Kapral	700

Kategoria	Stanowisko typowe	Wysokość dodatku funkcyjnego w zł.
I	Minister Obrony Nar.	5.100
II	Dowódca Okr. Wojskow.	3.600
III	Dowódca Korpusu	3.100
IV	Dowódca Dywizji	2.700
V	Dowódca Pułku Piechoty	2.100
VI	Szef Sztabu Pułku	1.800
VII	Dowódca batal. piech.	1.400
VIII	Dowódca komp. piech.	1.000
IX	Zastępca d-cy komp. piech.	900
X	Dowódca plut. artyl.	800
XI	Dowódca plut. piechoty	700
XII	Szef komp. st. sierżant	600
XIII	Zast. d-cy plutonu sierż.	500
XIV	Dowódca drużyny plut.	450
XV	Zast. d-cy drużyny kapr.	400

Dekret z dnia 19 września 1946 o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych Dz. Ustaw R. P. nr 51/46.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. nr 86 poz. 663), zmienionym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. nr 28 poz. 175), wprowadza się następującą zmianę:

Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposaż. mies. w zł.
I	9.000
II	7.000
III	5.500
IV	4.200
V	3.500
VI	3.000
VII	2.800
VIII	2.600
IX	2.400
X	2.200
XI	2.100
XII	2.000

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946.

Podpisy

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55 poz. 309) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	3.000	—	—
2	3.000	2.850	3.000
3	2.500	2.600	2.700
4	2.300	2.400	2.500
5	1.950	2.025	2.100
6	1.800	1.875	1.950
7	1.700	1.750	1.800
8	1.600	1.650	1.700
9	1.500	1.550	1.600
10	1.400	1.450	1.500
11	1.300	1.350	1.400
12	1.200	1.250	1.300

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 maja 1946 r.

Podpisy

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 1946 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1945 r. nr 43 poz.252) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej, 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	8.000	—	—
2	6.000	7.000	8.000
3	5.000	5.500	6.000
4	4.200	4.600	5.000
5	3.800	4.000	4.200
6	3.400	3.600	3.800
7	3.100	3.250	3.400
8.	2.800	2.950	3.100
9	2.600	2.700	2.800
10	2.400	2.500	2.600
11	2.200	2.300	2.400
12	2.000	2.100	2.200

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundorowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.— Dz. U. R. P. nr 51/46.—

§ 1. W rozporządzeniu Rody Ministrow z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. nr 102 p. 781) z późniejszymi zmianami wprowadza się zmiany następujące:

1. § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. Funkcjonariuszom państwowym pełniącym służbę w m. st. Warszawie przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposaż.	zł. mies.	w grupie uposaż.	zł. mies.
I	1.150	VII	500
II	950	VIII	450
III	850	IX	400
IV	750	X	380
V	650	XI	350
VI	580	XII	320

2. § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Funkcjonariuszom państwawym pełniącym służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego przyznaje się dodatek lokalny w wysokości następującej:

w grupie uposaż.	zł. mies.	w grupie uposaż.	zł. mies.
III	2.000	VIII	950
IV	1.700	IX	850
V	1.400	X	800
VI	1.250	XI	750
VII	1.100	XII	700

4. § 38 orzymuje brzmienie:

„§ 38 (1) Dla funkcjonariuszow państwowych zajmujących stanowiska kierownicze wymienione w § 39, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego.

(2) Wysokość dodatku funkcyjnego w poszczególnych stawkach ustala się następująco:

stawka	zł mies.	stawka	zł mies.
1	3.600	7	1.000
2	2.600	8	800
3	2.200	9	600
4	1.800	10	400
5	1.500	11	300
6	1.200	—	—

5. W § 10 wysokość stawek dodatków służbowych zmienia się w sposób następujący:

stawki od	105 do	160 zł	na	300 zł	
„	„ 180	„ 260 „	„	400 „	
„	„ 340	„ 370 „	„	600 „	
„	„ 445	„ 570 „	„	800 „	
„	„ 670	„ 750 „	„	1000 „	
„	„ 800	„ 900 „	„	1200 „	
„		„ 1320 „	„	1500 „	
„		„ 1390 „	„	1800 „	
„		„ 2100 „	„	2200 „	

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946.

Podpisy

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe"

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 55 poz. 309) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. nr 51 poz. 288) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	8.000	—	—
2	6.000	7.000	8.000
3	5.000	5.500	6.000
4	4.200	4.600	5.000
5	3.800	4.000	4.200
6	3.400	3.600	3.800
7	3.100	3.250	3.400
8.	2.800	2.950	3.100
9	2.600	2.700	2.800
10	2.400	2.500	2.600
11	2.200	2.300	2.400
12	2.000	2.100	2.200

2. W § 9 ust. (4) liczbę „100" zastępuje się liczbą „500" a liczbę „1000" zastępuje się liczbą „5000".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 wrześania 1946 r.

Podpisy

Emeryci, do szeregu!

Liczba emerytów państwowych w Polsce wynosi około 45.000 osób, liczba zrzeszonych w naszych Związkach wynosi okrągło 15.000 osób. Z powyższego zestawienia wynika, że 30.000 emerytów nie poczuwa się do obowiązku współpracy o poprawę bytu, do utrzymania praw nabytych, nie przyczyniają się oni niczym do poparcia naszych wysiłków, mimo iż korzystają z naszych zdobyczy. — Czy ci luzem chodzący emeryci, a szczególnie ci wyżsi, t. zw. szpice, którzy nigdy nie dali grosza na akcję przypomnienia o sobie, nie zastanawiają się nad tym, że korzystanie z pracy drugich jest niemoralne i aspołeczne? Nie trzeba głębokiej wiedzy, ani wyższego wykształcenia, by zrozumieć że praca nasza wymaga nie tylko poświęcenia osobistego, zrezygnowania z wygód i spoczynku, że jest niewdzięczna i natężająca, a przede wszystkim bezinteresowna a mimo wszystko kosztowna, gdyż każde poruszenie się, każde pismo, każda jazda pociągają za sobą wydatki.

Czy u tych luzaków nie odezwało się dotychczas sumienie?, czy nie uczuł nikt żalu lub zawstydzenia, że jednak w prowadzonej akcji chodzi o niego i jego rodzinę? Dlaczego trzymają się oni zdaleka, na uboczu, grają rolę obojętnych widzów i krytyków, których nasze starania nic nie obchodzą i nie dotyczą, a mimo to z tej naszej ofiarności i poświęcenia korzystają. — Czy utarte przekonanie, że aby poruszyć i zniewolić do czynów polskie społeczeństwo trzeba koniecznie jakiegoś brutalnego ciosu, dotyczy także emerytów?

Rozumiemy, że u wielu objaw obojętności tłumaczyć można zgorżknieniem, zniechęceniem, u niektórych oszczędnością a może nawet skąpstwem. Wiemy, że żadnemu emerytowi dziś się nie przelewa, ale gdy do Ciebie kochany Czytelniku zwróci się na ulicy głodny biedak, czy schowasz głowę w kołnierz i udasz że nie słyszysz?

Czy nie słyszycie Wy Obywatele naszych głosów i nawoływań, czy zamierzacie dalej grać obojętnych? Czy mamy nazywać Was po imieniu, a szczególnie tych dobrze zarabiających, którzy dzięki naszym staraniom pracując nie stracili emerytury?

Żal Wam drobnego datku na składkę członkowską, lub na prenumeratę własnego pisma, które jest koniecznie potrzebne i utrzymuje łączność między emerytami w całej Polsce. —

Własna prasa, którą udało się nam stworzyć to wielki krok naprzód w staraniach o nasze prawa. Prasę tę trzeba koniecznie popierać i utrzymać, gdyż zbliżają się bardzo ważne wydarzenia, zebrał się Sejm Ustawodawczy, który rozpatrywać będzie nową ustawę emerytalną. Od naszego stanowiska zależy, jaką będzie ta nowa ustawa. —

Do szeregu stanąć muszą wszyscy, gdyż tylko silne Zrzeszenie może mieć wpływ na nasze losy. Postulaty nasze podaliśmy w 3 numerze „Emeryta". Dotychczas nie pojawił się żaden głos, który uważałby je za nieaktualne.

Nie wolno więc stać na uboczu, nie można opuszczać rąk, należy skupiać się jak najsilniej **stanąć w zwartym szeregu,** wszak chodzi o nas i o nasze rodziny, o nasze dzieci, które w przyszłości będą także emerytami. — Apelujemy do wszystkich emerytów w Polsce i wzywamy do jedności i solidarności, do werbowania w nasze szeregi ospałych i gnuśnych, do jednania prenumeratorów „Emeryta", do skupienia wszystkich chodzących luzem, do zasilenia funduszu prasowego „Emeryta". —

Stała Delegacja.

Regulamin

Kasy Pośmiertnej Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w ....

1.

Celem przyjścia z pomocą materialną rodzinom po zmarłych członkach Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierot, — tworzy się w ramach statutu Związku „Kasę Pośmiertną".

2.

Członkami „Kasy Pośmiertnej" mogą być tylko członkowie Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierot w .... korzystający z pełnych praw, przewidzianych w statucie tegoż Związku oraz ich małżonkowie, po podpisaniu stosownej deklaracji i wpłaceniu wpisowego oraz zobowiązania się do płacenia składek i opłat w wysokości ustalonej przez Zarząd Związku. —

3.

Fundusze Kasy Pośmiertnej tworzą się:

a) z wpisowego w kwocie 20 zł płatnego przy wstąpieniu;
b) ze składek miesięcznych, wynoszących 10 zł miesięcznie;
c) z dodatkowych składek pośmiertnych (patrz art. 8 regulaminu), wynoszących przy każdym wypadku śmierci po 5 zł od każdego członka;
d) z datków dobrowolnych, darowizn, zapisów itp.;
e) z przelewów gotówkowych Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierot w .... na rzecz „Kasy Pośmiertnej".

4.

Wysokość wpisowego, składek miesięcznych oraz dodatkowych składek pośmiertnych ustala co roku Walne Zebranie Członków Związku w .... na rok następny.

5.

Pośmiertne wynosi 3.000,— zł (trzy tysiące złotych) i płatne jest w miarę istnienia funduszu, następnego dnia po śmierci członka do rąk osoby, wskazanej w złożonej deklaracji.

6.

Praw do pośmiertnego nabiera się po sześciomiesięcznym należeniu do „Kasy Pośmiertnej". Czasokres ten liczy się od dnia przyjęcia w poczet członków Kasy.

7.

Wypłatę pośmiertnego uskutecznia skarbnik „Kasy Pośmiertnej" na pisemne zlecenie Prezesa Zarządu Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierot w ... ., po przedłożeniu dowodu śmierci członka (świadectwo zgonu).

W razie niepodjęcia przyznanego pośmiertnego w ciągu 6-ciu miesięcy, przypada ono na rzecz „Kasy Pośmiertnej".

8.

Do wypłaty pośmiertnego przyczyniają się członkowie „Kasy Pośmiertnej" dodatkowymi składkami pośmiertnymi przy każdym wypadku śmierci członka (patrz art. 3 i 4).

Dodatkowe składki pośmiertne płatne są przy składce miesięcznej w miesiącu bezpośrednio najbliższym po wypadku śmierci.

Nazwisko zmarłego członka, za którego dodatkowo pobiera się składkę, wywieszone będzie w danym miesiącu w biurze Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierot — w ....

9.

Członkowie „Kasy Pośmiertnej" tracą swoje prawa:

a) w wypadkach przewidzianych Statutem Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót
b) w wypadku dobrowolnego wystąpienia z „Kasy Pośmiertnej", przyczym wystąpienie to musi być zgłoszone pisemnie do Zarządu Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w .... z końcem roku kalendarzowego.

   W tym wypadku składki członkowskie i dodatkowe składki pośmiertne muszą być zapłacone do końca roku kalendarzowego.
c) w wypadku zalegania przez trzy miesiące z płaceniem składek członkowskich wzgl. zalegania z zapłaceniem trzech składek pośmiertnych.

   Zaległe skadki ściągalne są na drodze sądowej.

Władzami „Kasy Pośmiertnej" są statutowe władze Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w .... z tym, że do głosowania na Walnych Zebraniach odnośnie Kasy, uprawnieni są tylko członkowie Kasy

10.

Członkowie, którzy utracili swoje prawa w myśl art. 9 niniejszego Regulaminu, tracą wszelkie prawa wobec Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w .... tak co do majątku ruchomego, jakoteż nieruchomego. Nie mają też prawa do zwrotu wpłaconych składek i innych świadczeń.

11.

Księgowość i rachunkowość „Kasy Pośmiertnej" prowadzi się oddzielnie od księgowości i rachunkowości Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w ....

12.

Fundusze „Kasy Pośmiertnej" mogą być użyte wyłącznie tylko na wypłatę pośmiertnego i kosztów administracyjnych „Kasy Pośmiertnej".

13.

Likwidacja „Kasy Pośmiertnej" nastąpić może:

a) na wniosek Zarządu Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót, w .... albo na wniosek ¾ członków „Kasy Pośmiertnej" złożony na piśmie do Zarządu Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w ....

W obu wypadkach likwidacja musi być uchwalona przez ogólne zebranie członków „Kasy Pośmiertnej" kwalifikowaną ¾ głosów w obecności conajmniej połowy członków.

Gdyby na pierwszym zebraniu likwidacyjnym nie była obecna połowa członków, to na drugim zebraniu likwidacyjnym może być uchwalona likwidacja bez względu na ilość obecnych.

Drugie zebranie likwidacyjne nie może odbyć się wcześniej jak po dwu miesiącach od pierwszego zebrania likwidacyjnego.

b) na skutek rozwiązania Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w .... W tym wypadku mają zastosowanie przepisy Statutu Związku, rozdział o likwidacji.

14.

Niniejszy regulamin uchwalony został na Walnym Zebraniu członków Okr. Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w .... w dniu ...... 194.. r.

Za Zarząd

Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w ....

....

sekretarz prezes

Komunikaty:

Administracja „Emeryta" prosi ponownie Szan. Czytelników o przesyłanie prenumeraty nie pod adresem Okręgowego Związku Emerytów ani też pod adresem Stałej Delegacji, ale tylko i jedynie pod adresem Redakcji Czasopisma „Emeryt"— Poznań, Limanowskiego 11 wzgl. na konto czekowe P. K. O. Poznań V 945.

Stała Delegacja jest emanacją wszystkich Zrzeszeń Emerytalnych, nie koresponduje z poszczególnymi emerytami lub Filiami Zrzeszeń a tylko z Związkami Okręgowymi i reprezentuje je na zewnątrz.

Poznański Wojewódzki Związek Samorządowy uruchomił Schronisko dla Starców w miejscowości **Tonowo poczta Żarniki powiat Żnin.** Do schroniska tego przyjmuje się w zasadzie starsze osoby samotne, obojga płci potrzebujące stałej troskliwej opieki zakładowej, pomiędzy innymi także emerytów państwowych i samorządowych oraz ich małżonków. Pełne koszty utrzymania w schronisku wynoszą na razie 70.— zł. dziennie od osoby, jednak niezamożni emeryci państwowi i samorządowi korzystają z znaczniejszego opustu w opłatach.

Zgłoszenia można kierować bezpośrednio lub też przez Zarząd Związku do Wydziału Wojewódzkiego w Poznaniu ul. 23 lutego 7a.

Listy z kraju

Grybów. Wszyscy emeryci najrozmaitszych instytucyj państwowych, samorządowych, autonomicznych, przedsiębiorstw państwowych jak kolej i poczta otrzymali już podwyższony dodatek przejściowy do emerytur, wyjątek stanowią tylko i jedynie emeryci Monopoli państwowych, jakkolwiek wiadomym powszechnie jest fakt, że monopole nie pracują deficytowo.

Na moje pismo otrzymałem z Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego następującą odpowiedź: „W odpowiedzi na pismo Obywatela z dnia 14 bm. zawiadamia się, iż zaopatrzenia emerytalne b. pracowników P. M. S. nie zostały jeszcze podwyższone".

Proszę Szanowną Redakcję o wyjaśnienie, kto w tym wypadku ponosi winę? Czy można winnego zaniedbania pociągnąć do odpowiedzialności sądowej za sabotowanie uchwały Rady Ministrów oraz wnieść powództwo cywilne o wypłatę i wynagrodzenie szkody?

Dla orientacji zaznaczam, że przed wojną otrzymywałem uposażenie równające się wartości 38 litrów spirytusu, obecnie otrzymuję równowartość 1 litra. Wyrzucony przez niemców z Warszawy po kapitulacji w r. 1944 wyszedłem prawie nago, mam chorą żonę, leżącą obłożnie po dwóch operacjach, do kogo mam się zwrócić o pomoc?

Kolbuszowa. Jestem zachwycony pierwszym numerem „Emeryta". Cieszę się niewymownie, że wreszcie — my emeryci — mamy swój organ własny, który będzie nam stale podawał informacje o najżywotniejszych sprawach naszych, do którego będziemy mogli się zwracać z wszelkimi zapytaniami, na które — sądzę — zawsze życzliwą odpowiedź otrzymamy.

Zapisuję się w poczet stałych prenumeratorów „Emeryta". — Należność za I kwartał b. r. wyszlę w lutym, gdy tylko pobory za ten miesiąc otrzymam.

Piękne pozdrowienia przesyłam i życzę powodzenia w pracy dla dobra wszystkich emerytów!

(Drewnicki Roman emeryt wojsk.)

Śrem: Największą bolączką naszego Zrzeszenia jest brak opieki leczniczej dla emerytów wojskowych, policyjnych i straży granicznej oraz dla ich wdów i sierót, którzy z swoich nie wystarczających do życia emerytur pokrywać muszą koszty leczenia własnego i swoich rodzin, wbrew wyraźnemu zarządzeniu Ministerstw Skarbu i Opieki Społecznej, — iż nad emerytami państwowymi rozciąga się opiekę leczniczą na koszt Państwa.

Mamy tu dwa typowe wypadki, a mianowicie: żona jednego z członków leży w szpitalu już 9 tygodni, jeden z członków leży sam w szpitalu już trzeci tydzień. — Muszą oni leczyć się na koszt własny. — Najniższa opłata w szpitalu wynosi 120 zł dziennie oprócz operacji i innych zabiegów lekarskich. — Operacja kosztuje około 5.000 zł. Rodziny muszą chodzić po prośbie do obywateli miasta, by móc leczyć chorych. — Poza tym znajduje się tu wdowa, której mąż zmarł w styczniu 1946. Izba Skarbowa przyznała jej emeryturę w kwocie 80 zł miesięcznie, lecz do dnia dzisiejszego nie otrzymała ona ani grosza; oprócz tego wielu emerytów nie otrzymało jeszcze swoich poborów za styczeń, chociaż zbliża się już połowa lutego. — Prosimy Związek o interwencję w powyższych sprawach.

Redakcja „Emeryta" prosi Zarząd Filii Śrem o podanie imienia i nazwiska powyższej wdowy. — Sprawa wyjednania opieki leczniczej dla emerytów wojskowych, policyjnych i straży granicznej w toku.

Komunikat Związku

Wszystkie Filie, a szczególnie Chodzież, Konin, Krotoszyn i Szamotuły prosimy o uregulowanie składek związkowych inaczej zmuszeni będziemy wysłać na Wasz koszt delegata w celu zbadania na miejscu Waszej działalności i przyczyny uchylania się od obowiązku związkowego. — Jak Wy sobie wyobrażacie nasze istnienie, pracę i starania bez wpływania składek członkowskich.

Składki do Związku wynoszą 1/3 część pobieranych składek od członków i połowę wpisowego. Zjazd Delegatów uchwalił na rok 1946/47 wysokość składek członków na zł 10, miesięcznie, wpisowego na zł 20.

Odpowiedzi Redakcji

Stowarzyszenie Sandomierz: Za innym lokalem, który mógłby pomieścić wszystkie nasze działy, tj. redakcję, administrację, Związek Okręgowy, Filię Poznań, Stałą Delegację i Związek Zrzeszeń Emerytalnych szukamy. Na razie należy wszystkie listy za wyjątkiem listów do Filii Poznań, której biura mieszczą się przy ul. Limanowskiego 24, — adresować Limanowskiego 11.

Wszystkim zapytującym: Oznajmiamy, że nasz statut jest już wydrukowany ,można nabyć go w Administracji „Emeryta" po nadesłaniu netto zł 15,— oprócz kosztów doręczenia powyższej kwoty.

Związek Emerytów w Gliwicach: Wpisowe pobierane od członków wynosi 20 zł składka miesięczna członków zł 10. Połowę wpisowego oraz 1/3 część składek należy odprowadzić do Okręgu, reszta pozostaje w Związku na potrzeby własnej organizacji.

Powiatowy Związek Emerytów w Jaśle: W sprawie pomocy pieniężnej w celu założenia sklepu spółdzielczego zwróćcie się do Waszego Związku Okręgowego w Rzeszowie, który otrzymał odpowiednią część gotówki z subwencji Pana Premiera.

Związek w Leżajsku: Skup starego żelaziwa szmat i kości musi znajdować się gdzieś w pobliżu prawdopodobnie w Przemyślu, skomunikujcie się z tamtejszym Związkiem Emerytów „Łączność", ul. Goszczyńskiego 30. Transport do Poznania byłby za kosztowny.

Pan Zarytkiewicz Dębica: Pouczenie jak należy udokumentować podanie o emeryturę znajdzie Pan w dzisiejszym numerze.

Pismo nasze jest za szczupłe na zamieszczanie wierszy.

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu
Red. odpow.: Wiktor Pawłowski, Poznań, Limanowskiego 24. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. — K 23791